

них да се намѣрѣва за послѣднаго народа. Тогда
 ва Іуда на стѣбе Крещеніе нареченъ былъ Куріакъ, що
 стана лх послѣ Патріархъ Іерусалимскій, и на време-то
 Іліана ѡстѣпника цара мѣчян го и скончалсе зара-
 ди Хрѣта, и прѣлаъ мученическій вѣнецъ ѡ Хрѣта Бга.
 Тогдава стѣа царица Елена заповѣдала и соорди-
 ла на Іерусалимъ по ѡныа стѣа мѣста церкви. Пер-
 во направила церковь воскресеніе Господа нашего Іисѣ-
 ла Хрѣта, гдѣ-то ѣ былъ сватый гробъз Господень, и
 много га оукрасила. И дрѣга церква направила тамо
 гдѣ-то се намѣре животворящій Врѣстъ Господень. И
 дрѣга церква направила на Геддуманія дѣто ѣ вопо-
 родиченъ гробъз честнаго ѣа оупѣнїа. И дрѣгїи іоще
 ѡмьнадезель церкви соордила и оукрасила ги совъ са-
 какви доврнїи, и доболно ѡбдарїла тѣхъ совъ вѣнч-
 ки потрібнїте имъ работи церковны. И тогїва стѣ-
 нала ѡ Іерусалимъ и ѡтїшла на Вѣзантиа сирѣчь на
 Цариградъ, имала совъ іевесн малко дрѣво ѡ живо-
 творящаго Крестѣ и сватїн-те гвѡздїи шо были при-
 ковали совъ нїхъ пресвѣтѡе тѣло Господа нашаго І-
 исѣла Хрѣта тогїва Великій Царь Константїнъ като
 разбрѣлъ каквѡ иде майва мѣ царица Елена трагнала
 совъ голѣма почестъ и совъ много радостъ ж посрѣ-
 щналъ: и зѣлъ ѡ неа ѡновѣ животворящее дрѣво и
 поклонїлса и цѣлувалъ го, и полѡжнлъ го оу злат-
 ныи ковчѣгъ (сандѣкъ). И сватый гвѡзден като зѣлъ
 тѣхъ: ѣдинъ заковалъ на шїтѣ (калканъ) свѡй, а
 дрѣгїа каквѡто пїше сватый Імврѡїа фѣрїлн го въ-